

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

1966

20

СЕПТЕМВРИ

ВТОРНИК

Брой 113
(2158)

Година XXII

Цена 2 ст

НОВИ РАПОРТИ В ПРЕДКОНГРЕСНИТЕ ДНИ

ГАРОВИТЕ колективи от Железопътния район по експлоатацията в Горна Оряховица активно участват в съревнованието за по-постойно посрещане на Деветия партиен конгрес.

Районът вече е изпълнил деветмесечния си производствен план 102,25 на сто, а техническите показатели — над 100 на сто. Натовазани и изведени са 100 000 тона товари повече, като до края на деветмесечият ще бъдат изведени допълнително 140 000 тона.

Съревнованието в гарите продължава с още по-голям ентузиазъм за постигане на по-високи трудови успехи, безаварийна и образцова работа и за спечелване на предконгресната грамота на Централния съвет на професионалните съюзи.

Д. Тонев

КОЛЕКТИВЪТ на ГТП „Народен магазин“ във Велико Търново, който напредва в разгара съревнование за повече стокооборот, и по-висока култура на обслужването, изпълни плана си за третото тримесечие.

До деня на откриването на Деветия конгрес на Партията, колективът е дал обещание да изпълни единадесетмесечния си план, като реализира надпланов стокооборот за 850 000 лева.

НЕОТДАВНА тези членове от колектива на ДП „Транспед“ в Свищов, който допринасят най-много за приключението на производствените планове, бяха удостоени със званието „Ударник на комунистическия труд“. На осемдесетте нови носители на това високо звание бяха поднесени парични и предметни награди.

Между наградите са бригадите Мехмед Борозанов, Илия Исмаилов и др., работниците Мехмед Джазиев, Ангел Спиров и др.

Л. ГРАМАДОВА

„МЕЖДУ ДВА КОНГРЕСА“

ЕДНА прекрасна инициатива на Общинския партиен комитет на БКП и Общинския комитет на Отечествения фронт в Ресен привлича дни наред вниманието на труженниците от общината и на много гости от окръга. Открита на 8 септември в големия салон на Дома на народния съвет и ТКЗС изложба на тема: „Между два конгреса“ е посветена на двадесет и втората годишнина на социалистическата революция у нас и предстоящия Девети конгрес на Партията. Тя има за задача да покаже стопанския възход, културното развитие, настъпилите корени промени в живота и битата на кооператорите и работниците от района на общината и перспективите на развитието през следващата петилетка.

Изложбата е разположена на 8 добре художествено оформени щанда и 12 стойки табла, с фотоси и диаграми. В 5 щанда са показани успехите в селскостопанското производство. Отделни щандове са уредени от потребителната кооперация, консервна фабрика, „Винпром“ и Държавната сортоподдържаща станция.

Трябва да се отбележи, че Ресенската община се развива и като промишлен район. Близко 40 на сто от общината стопанска продукция в района се пада на промишлените предприятия.

Уредената изложба ни навежда на размисъл и ни кара да направим кратка справка с цифрите и фактите. През 1965 година например кооперативът приключва с обща продукция за 6 990 000 лева, а за 1970

година тя ще нарасне на 7 606 000 лева. С близо 1 000 000 лира ще се увеличи кравето мляко, което през 1970 година ще стигне до 2 340 000 лира средногодишна продукция. От 160 000 килограма през 1965 година ще нарасне на 279 000 през 1970 година говеждото месо, а свинското ще се увеличи близо два пъти и стигне 800 тона.

Значителен ръст ще покажат и добивите от някои основни селскостопански култури. Цириницата например от 302 килограма ще се увеличи на 350 кг, а царевичната от 500 на 650 кг, захарното цвекло — от 4100 на 4500 кг и т. н.

В последните години общината се развива бързо и като интензивен зеленчукопроизводителен район. Това показват и цифрите, които сочат за 1965 година продукция

за 935 000 лева, а за 1970 година — за 1 270 000.

Непрекъснатото икономическо укрепване на кооператива дава възможност да се заделат и чувствителни суми за социални и културни мероприятия. В края на четвъртата петилетка са изразходени за подпомагане на ученически лагери и детски градини, на пенсионери, изплащени болнични на кооператори, безплатни клички за хляб за стари, болни и нетрудоспособни кооператори, стипендии на ученици и пр. над 240 000 лева. Тази сума в края на 1970 година ще надвишава 420 000 лева.

Държавната сортоподдържаща станция се развива успешно като самостоятелно селскостопанско предприятие.

(Следва на стр. 3)

Пред Празника на машиностроителя Машины с марка „ЧЗ“ на Илодизкия пачеир

Прототипно-изпитателния участък на Базата за техническо развитие при ДМЗ „Червена звезда“ край гара Дебелев е превърнат на огромно пулсиращо сърце, което дава живот на новите изделия. В него се раждат първите машини от утвърдените големи серии. Те ще дадат възможност на посетителите, дошли на XXII международен мотрен панаир в Пловдив, да се запознаят с характера на новите производства, а чужденците да отсъдят за прогреса на родното машиностроение.

Затова тези, които посетят XXII международен панаир, сред другите експонати ще спрат погледите си и на машините с фабрична марка „ЧЗ“. Те едва ли до този момент са знаели, че тези машини са плод на един малък трудов колектив. Всички обаче, които работят в този завод, знаят, с какво усърдие се подготвяха прототипите, предназначени за изложението.

Наскоро в базата беше завършен и пуснат в ход верижният багер Б-401. Изпитан е вибрационният прикачен валак ВВП-3 и е довършен валакът с шипов барабан ВВП-3. За панаира са изработени и самоходна вибрационна установка ВСУ, арматурните машини МАО-40 и МАС-8 и бетонобръскачка БП 120/80. На малката площадка на участъка при монтажа на новите изделия всички работници и специалисти са съсредоточени и усърдни и е трудно да се определи първенците в тази трудова надпревара. Обаче се открояват със своето умение, сърчност и жар в работата си Иван Дуналиов, Марин Йосифов, Христо Тодоров и др.

Всички те ведно с целия колектив на базата посвещават новите си трудови успехи на предстоящия Девети партиен конгрес и на празника на машиностроителните работници.

Христо Демирв

Художествено табло с ликовите на първенците в селското стопанство.

РЕПЕРТОАРЪТ НА ХУДОЖЕСТВЕНИТЕ КОЛЕКТИВИ

Огромни са грижите на народната власт за всеотдайното културно развитие на нашата страна, на народа ни. Само за две десетилетия България скъса с вековната изостаналост. Много наши достижения влязоха в световната съкровищница на културата.

Повиши се общото културно ниво на трудещите се. Едновременно с това нараснаха и изискванията. В проекторективите на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия се поставя задача да продължи по-нататъшното издигане на културното равнище на населението и за скъпване процеса на сближаване културата на селото с тази на града.

Изкуството навлезе широко в бита на народа ни. То вече не е лукс, а насъщна потребност. Присъвява да задоволява тази необходимост са художествените колективи. Оттук произтича тяхната отговорна задача и задължението им да излизат пред трудещите се с идейно и художествено издържани концерти и спектакли, които въздействат естетически, ксита възпитават и радват.

Въпросът за репертоара е основен въпрос в дейността на художествените колективи. Неговото правилно разрешаване дава положително отражение върху цялостната дейност на колектива и върху неговия художествено-изпълнителски облик.

Изискването за плавност не трябва да бъде чуждо и при подготовянето на репертоара. Възможно е той е художествен план на състава, който трябва да го има още в началото на своята подготовка, за да се избегнат лутания, губене на време и сили.

Неговото изготвяне е сериозна и отговорна задача. И неправилна е практиката той да бъде ра-

бота изключително на художествения ръководител. Репертоарният план трябва да се приема от художествения съвет, да се обсъжда в целия колектив. Необходимо е той да бъде съобразен с изпълнителските възможности. Неспазването на това елементарно изискване, насочено към писателите, които не са по силите на изпълнителите, е сериозна пречка за правилното художествено и организационно развитие на колективите и води до неиздържани прояви без художествена стойност и емоционално въздействие. Особено внимание в тази насока трябва да проявяват ръководителите на театралните колективи. Една неумесна пиеса може да разстрои състава за цяла година.

В репертоара трябва да се включат произведения с подчертани художествени достоинства, които възбудят и възпитават. Значително място в него трябва да се отдели за произведенията на съвременните български творци — писатели и музиканти, в които се разкриват теми от нашата многолика действителност — творческа, динамична, изпълнена с героични дела и хубави прояви. Не бива да се забравят и произведенията от нашето класическо наследство.

Радостно явление при честване на 90-годишнината на Априлското въстание беше, че всички музикални колективи запяха прекрасните възрожденски песни, преливащи от патриотизъм и романтична свежест. Своето място тук трябва да намерят произведенията на съвременните съветски творци и на руското класическо изкуство, творби на братските народи, както и изтък-

нати произведения на западната класика.

В него трябва да се включват разнообразни по строеж и композиционна особеност произведения, в които има съвременно звучене, идейна насоченост, тематично свързване с интереси и трудова действителност на публиката (особено за колективите по предприятия). Монотонността и повтарянето на едни и същи творби не съдействуват за създаване интерес към проявите на художествения състав.

Репертоарът е основата в работата на художествения колектив, върху който се гради неговото изпълнителско майсторство. Опитът на художествените състави от Великотърновски окръг потвърждава тази истина. Една от предпоставките за успехите на смесения хор при читалището „Надежда“, на народния хор при читалището „Искра“ — двата във Велико Търново, на народния ансамбъл „Сидер войвода“ — Горна Оряховица и на някои други музикални състави е правилното разрешаване на този проблем. Същото се отнася и до театралните читалищни състави в Павликени и Полски Тръмбеш, до театралния колектив при Културния дом на транспортните работници на гара Горна Оряховица и до някои естрадно-сатирични състави.

Пред прага сме на новия сезон. Задължение на художествените ръководители, на читалищните и профсъюзните ръководства, на ръководствата на самите състави, особено сега в дни пред конгреса на Партията, е да имат не само правилен поглед върху репертоара, но и изготвени репертоарни планове. Това е една от предпоставките — твърде важна — за ползотворна на културна дейност, за преизпълнение дните до конгреса във всенародни тържества.

ОТ 14 ДО 18 СЕПТЕМВРИ Т. Г. В ДКК „РЕПУБЛИКА“ — СВИЩОВ БЯХА ПРОИЗВЕДЕНИ 208 ТОНА ЗЕЛЕНЧУКОВИ — СТЕРЛИНИ КОНСЕРВИ, 11 ТОНА ДОМАТНО ПОРЕ И 82 ТОНА КОМПОТИ. В ДСП „БУЛГАРИЛОД“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА ПРЕЗ СЪЩИТЕ ДНИ СА ОСИГУРЕНИ 281 ТОНА ЗЕЛЕНЧУКОВИ — СТЕРЛИНИ КОНСЕРВИ, 134 ТОНА ДОМАТНО ПОРЕ, 72 ТОНА КОМПОТИ И 11 ТОНА СУШЕН ЛУК.

КОНСЕРВОПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ И В ДВЕТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ СПАДОК НА СУРОВИНА. ОСОБЕНО Е ОСТРА НЕЖДАТА ОТ ДОМАТЕНИТЕ СОРТОВЕ „ПЛОДОВИСКА КОНСЕРВА“ И „МАДАРА“, КАКТО И ОТ КАЛНИКОВ ПИПЕР ЗА ФАРШИРОВАН ПИПЕРКИ В ДКК „РЕПУБЛИКА“ — СВИЩОВ.

ИЗНЕСЕНИ СА 800 ТОНА ГРОЗДЕ, НО ОКРЪГА ИЗСТАВА ОТ ГРАФИКА.

Нашият
Репертоар

ОТКЪМ ГОРАТА поддържаше прохладният повет на вятреца. Шумоляха едрите като гора паревини блокове. Два козовоца, пращни и сухи, се губеха в сянката на тополите. По тях трополяха тежки коли, натоварени с месо, златистото сено. На залязващото слънце, под зеления патър на Зърберия, пламтеше червения покрив на овчарника, където са се настанили овцете на Държавното земеделско стопанство. И той си има история. За нас обаче са важни хората, ония, които са му дали живот, населили са го с гълчава и песни.

Овчарите ги нямаше. Някъде откъм Хайдушкото се носеше припърнат звън на меките звънчета, сбиваше се във върховете и се разстиляше над селото. Слънцето мигаше с потините си клепачи и незабелязано слизаше над островете планински вериги. Бавно от долчетата, падниците и ровняните тръгваше синкавата мрежа на вечерния здрач.

Пръс се завърна в овчарника Балкан. Кучето оглеждаше празните копари, чивстия и подреден двор и, че тре

дълбоките му кафяви очи гореше злостното пламъче на хитростта. В мрачната изпъкнала и фигурата на Стоян Балабанов. Той вървеше пред стадото си и весело подвикваше на овцете. Повече от 27 години е овчар. От малък тръгва по чуждите къщи да търси работа. Обиколил е надлъж и шир разпопозските мери, гори и ливади. Изживял е немалко съмнения и грижи.

Стоян се изправи пред мене. И като го гледах, прокарвах поглед по неговото школоводо лице, разбираш, че нищо не се е променило в живота му, още младае, още мечтите му от първите години не са го напуснали. Седнахме на дървената пейка пред овчарника. Овцете налягаха и запрехивяха кротко. От баира слизаше и стадото на Тодор Буров.

Голяма беше жегата днес. В тоя пек овцете не пасат. Често ги замръкваме — започва той със замислен поглед и откачи от рамото си дългата кожена чанта. — Трева има тая година. Но

тържнем ли да я търсим по баирите, да въртим добичетата, млякото спада. Ходим все покрай реката, че тре

ЛЕОНИД БРЕЖНЕВ НА ПРИЯТЕЛСКО ПОСЕЩЕНИЕ В БЪЛГАРИЯ

По покана на първия секретар на ЦК на БКП Тодор Живков днес у нас пристигна на четиридневен приятелско посещение генералният секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев. Заедно с него пристигна секретарят на ЦК на КПСС Ю. В. Андропов.

На аерогарата, празнично украсена с български и съветски национални знамена, войдоха да посрещнат и поздравят скъпия гост първият секретар на ЦК на БКП Тодор Живков, членове и кандидат-членове на Политбюро на ЦК на БКП Боян Българанов, Митко Григоров, Живко Живков, Иван Михайлов, Енчо Стайков, Станко Тодоров, Тано Цолов и Пенчо Кубадински, секретарите на ЦК на БКП Нацпопазов и Иван Пръмов, завеждащият отдел „Външна политика и международни връзки“ на ЦК на БКП Димо Дичев, членове на ЦК на БКП, на Националния съвет на Отечествения фронт, на ЦС на Профсъюзите на ЦК на ДКМС, първият подпредседател на Президиума на Народното събрание Данчо Димитров, председател на Бюрото на Народното събрание акад. Сава Тачовски, зам.-председателят на Министерския съвет Петър Тачев и членове на Правителството инж. доц. Апостол Пайлев, Нинко Стефанов, Иван Башев, ген.-полковник Дико Диков, армейският генерал Добри Джуров,

Димитър Попов, Пеко Таков, Иван Будилков, Светла Даскалова, Георги Пазлов, Мария Грашчов, Никола Палагачева, Мария Вачков, Владимир Виденев, Стоян Тончев, д-р Кирил Игнатов, Павел Матев, Мишо Мишев, ген.-лейтенант Ангел Солаков и Дора Белчева, председател на Комитета за приятелство и културни връзки с чужбина Георги Димитров-Госкин, първият секретар на Софийския градски комитет на БКП Стефан Василев, председател на СГНС Георги Петков, генерали от Народната армия, български и чуждестранни журналисти.

Тук бяха и пребиваващите в нашата страна заместник-председатели на Министерския съвет на СССР Николай Тихонов и Михаил Лесечко, както и дипломатически работници на Съветското посолство в София начело с посланика Николай Органов.

Точно в 11 часа специалният самолет ИЛ-18 се приземи върху пистата „Леонид Брежнев“ и Юрий Андропов се поздравяват сърдечно, по братски с Тодор Живков и другите наши партийни и държавни ръководители. Пионери поднасят цветя. Хиляди те стодинасти устройват възторжени овации. Дълго не стихват скандираната: „КПСС — КПСС“, „КПСС — БКП“, „Вечна дружба“.

(БТА)

ЛЕГЕНДИ ПРИ ЦАРЕВЕЦ

Към величествения Царевец в долината септемврийска вечер запълва народа. По моста, през който се нависава глава някога премина пленения Балдуин и Ивайло поведе своята войска, за да смъкне феодализма гнет, слонци върху хащави кори, запалили се на тържествения рецитал „Легенди при Царевец“.

Непрекъснат дъжд принуди трудещите се да отидат в салона на драматичния театър „К. Кисимов“, където се състоя рециталът от незабравимите творби на народния поет Иван Вазов. Омалява историята на Великотърновското царство, история, пълна с драматизъм, поразителна с изненади, невероятна, както

е и вълнат на самия Велико Търново, могъща и титанична“.

В рецитала участваха артистите от столичните театри Слава Матова, засл. артистка Снежина Чебоксарова, Люб. Абджиев, Антоанета Бобчевска, Велка Кайтазова, Нинко Дичев, Васил Кирков, Кирил Попов и Глинка Славова. Акомпанимент на пиано Еми Бехар. Присъстваха много трудещи се, между които секретарите на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов и Иван Диков, заместник-председател на възрожденския Окръжен народен съвет Данка Иванова и други окръжни и градски ръководители.

ПРАЗНИК НА ИЗКУСТВОТО

Всяка нова постановка на Драматичния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново се очаква като нещо много скъпо.

И сега с голямо нетърпение чакаме премиерата на „Танго“ от Георги Караславов. За голямия интерес допринася безспорно името на големия наш белетрист, който със своето творчество е достигнал до сърцето на всеки българин.

Но има нещо друго, което караеше стотици, хиляди приятели на театъра да очакват с трепет деня, когато завесата ще се разтвори отново. Защото никога досега нашият театър не е бил с такъв добре попълнен състав, с толкова художествено ръководство.

Всичко това направи премиерата на пиесата, която се състоя във Велико Търново на 17 септември, един много мил празник на изкуството.

Постановката е дело на режисьора Маргарит Тихинова.

Зрителите изпращаха всяко спускане на завесата с бурни аплодисменти. А когато тя се затвори за последен път, радостта на стотиците граждани се изрази в дълго, няколко минутно привествие. Много топла, сърдечно посрещана по-

сетителите и появяването на сцената на автора на пиесата Георги Караславов, който пристъпува на представлението.

От името на гражданите на Велико Търново Невяна Христова, секретар на изпълкома на Градския народен съвет, поздравя колектива със откриването на новия сезон.

По стара традиция, на Валентин Колев, който тази година завърши ВИТИЗ и играе първа своя роля на наша сцена, бяха поднесени подаръци от името на колегите му, с пожелание за творчески успехи.

След завършване на представлението представител на редакцията замоли другаря Георги Караславов да сподели впечатленията си от постановката.

— Много, много съм доволен. От всички. Наистина бях се за Хаваджиева. Но актрисата игра хубаво. Главният прокурор бе такъв, какъвто го виждам — млад, умен.

Въобще всички артисти — режисьорът, драматургът, техническият персонал — са се потрудили много, за да направят един хубав спектакъл.

Това ме импулсира да напиша нова пиеса.

2376. Незабелязано при нас се додели и бай Тодор Буров. И той е постигнал добри успехи заедно с Иван Христов. Разговорът отново се оживи. Слушах, разгръщах беленика, записвах, но може ли да се запише всичко, което тези хора са натрупали в своя овчарски живот? Не. То не се записва. В техните думи има и упреци към ръководството, има вяра, голяма и несломима, неспособна на радост, възлания и грижи.

Може би никога не съм мислил, че на този познат и обикнат от детските игри хълм ще светят толкова светлини, ще се носи от дългата червена сграда на овчарника буна, весела и огрява музика. Сприх се в сянката на хълма. Човек е спира, когато е изгубил нещо, когато му е тежко, когато е уморен, за да си почине. Не бях загубил нищо, а понесен от игрищата народна музика, от думите на овчарите, аз се ровех в спомени, съставях едно минало, чийто следи все още не са изтрили, с едно голямо настояще и бъдеще, чийто нежни флизи кълнят вредом в нашата социалистическа градина и пълнят с много вяра и надежда сърцата на скромните и трудолюбиви хора.

Васил ТЪРСАНКОВ

СТРОИТЕЛИ, НАБЛИЖАВА ЗИМА...

СТРОИТЕЛИТЕ работници и специалисти с помощта на колектива на ДКЗ „Бъдеще“ — Бугрово продължават върху площ от 18 декара разширяването на завода. Голямо е желанието на строителите и на населението от този край месец по рано да се изпълнят предвидените строителни работи. Но въпреки желанието и старанието на всички, често неизбежните трудности на бурното развитие на нашата икономика оказват влияние на този голям пусков обект.

Наистина работата върху седемте подобекта не спира, никакви непреодолими обективни пречки не са решаващи за крайния изход и въпреки всичко, строителството изостава от графика. Например от предвидените за деветмесечното да се извършат строително-монтажни работи за 591 600 лева, осеммесечното е изплатено с 68 на сто изпълнен план или е извършено строителство за 404 700 лева. Едва ли би се съмнявал някой, че е възможно през септември да бъде извършено строителство за повече от 180 000 лева, за да се влезе в деветмесечния график. Този факт подсказва, че на един от най-големите пускови обекти в нашия окръг се работи неритмично и че обектът няма да бъде подготвен добре за строителство при зимни условия.

За това положение действа комплекс от причини. Например недостатъчно е компетентно техническото ръководство от страна на изпълнителя. Резултатите от това са лошо снабдяване, разхвърлянето на материалите, ниската степен на механизация и др. Преди повече от месец от ръководството на строителната в Павликени беше дадено обещание, че обектовото ръководство ще бъде подсилено от главния инженер Христо Димитров или началника на производствено-техническия отдел на район Трифонов. Но това обещание и до днес не е изпълнено и никак не е чудно, че има и такива последици. Недостатъчна е и ритмичността в работата на бетоновия възел към обекта, който работи с една, вместо с две бетонобъркачки.

Чувства се недостиг и на квалифицирана работна ръка. В момента по обектите работят стотина души строителни работници и 15 монтажници от Специализирания район във Велико Търново. За да се преодолеят изоставането, са необходими още 40 души строители и 5-6 монтажници. Недостатък е и броят на превозните средства за разнасяне на бетоновия разтвор. Все още не са доставени някои профили бетонова стомана, етерит и стъклопласт за покривите, железни ферми за главния корпус, дървен материал за кофраж и др.

А пътот си отива, приближават дъждозните и зимните месеци. Затова е хубаво да си припомним народната мъдрост: „Отдалеко, че да е леко!“

Н. НИКОДИМОВ
плановик в Дирекцията за инвеститорски контрол към ДКЗ „Бъдеще“ в село Бугрово

РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ТОЗИ НАЧИН НА РАБОТА СА ЯВНИ

Повече от година колективът на предприятието „Васил Мавриков“ — Велико Търново работи по новата система на ръководство на народното стопанство. Резултатите от този начин на работа са явни. В сравнение с първото шестмесечие на миналата година ръстът на стоковата продукция е увеличен на 125,34 на сто; ръстът на реализираната продукция на 123,96 на сто; ръстът на производството на едно лице от промишлено-производствения персонал на 110,03 на сто и др.

Тази цифра и процентите са ясно доказателство за подобената работа на колектива, за неговата повишена активност, за стремежа му към все нови успехи.

— Сега всички в предприятието работят по свойски, с по-голямо чувство на отговорност от преди — заявява секретарят на заводската партийна организация Иван Трифонов. — Чувствително се подобри и трудовата дисциплина.

Зашо е така? Всеки знае, че като работи по-добре и съзнателно, като прави по-големи икономии от материали и електроенергия, ще увеличи личното си възнаграждение. Всяко тримесечие се разпределят по 20 хиляди лева допълнително възнаграждение за работниците.

Преди, когато някои работници едва достигали нормата си 100 процента, на тези, които даваха изпълнение 150—180 на сто, това не правеше никакво впечатление. Сега не е така: първенците искат всички до един да повишават производствеността на труда, за да се подобри общите успехи на бригадата, на смяната, на цеха, на предприятието.

Самоконтролът се изразява и в изпълняване на работното време. На много съвещания, в разговор работниците заявяват, че за предприятието, тъй и за тях вече не са нужни работници, които по-труднолюбивите да ги носят на гърба си. Затова вече се направиха предложения за съкращаване на някои спомагателни работници, работата на които без много трудности я поеха други.

Малко внимание преди се обръщаше и на това, че много от камените се изпотапваха с масло. Но откак остро изникна въпросът за икономии, всички промениха отношението си. Иван

Русков, зам.-началник на тъкачния цех, Иван Цанев — старши-инженер и Станчо Макаров, сменен майстор, не закъсняха да разработат предложение за подобряване кутните на автоматизирани и предпазители на барабаните. След внедряването на това предложение слабостите са отстранени и годишно ще бъдат реализирани 5000 лева икономии.

Друга рационализаторска бригада насочи вниманието си към местата, където се изразходват много спомагателни материали, струващи скъпо, и към машините, които след повреда предизвикват голям престой. Беше предложено дърпащите на станове да се заменят с пластмасови или да се правят от транспортна лента, които са поиздръжливи и не траят по 5-6 месеца вместо по един както досега. И това предложение се възприе и внедри.

Работниците станаха по-активни в решаване въпросите по производството, трудовата и технологическата дисциплина.

Когато се каже преди, че ше има производствено съвещание, много от тях си търсеха друга работа, гледаха да не присъствуват, а тези, които оставаха, не вземаха активно участие в обсъждането на поставените въпроси. Сега на съвещанията всички със загриженост говорят за работата, посочват собствените си слабости, показват пътищата за тяхното отстраняване, за повишаване производителността на труда, подобряване качеството, намаляване брака, икономия на материали. Само в тъкачния цех от началото на годината работниците са направили 840 предложения по работата срещу 500 за миналата година.

Големи са грижите за повишаване квалификацията на инженерно-техническите кадри. Работят ли тези хора по-добре, умело ли ръководят колективите, създават ли добра организация, резултатите са и по-големи. В курсовете и семинарите те постоянно повишават своите знания и квалификация. Заедно с тях работниците минават през курсове за придобиване минимум технически знания. Много вече бяха помощ отстраняват малки повреди на машините, не чакат майстор.

С успех е преминал устроеният от партийната и профсъюзната

организация Ден на майстора. Секционният майстор Михаил Николов Иванов е един от най-добрите в предприятието. Той поддържа машините си в добър ред, спазва технологията. След като в този ден беше разказан неговият опит, много от останалите майстори с по 1-2 годишен стаж се заеха да проучат опита му.

Целият технически състав на предприятието участва в семинарните занимания, в които учат по текстил от Габрово, лещи. Орозова ги запознава с някои световни постижения в текстилната промишленост. В десетте школи за комунистически труд 250 производственици също повишиха своите знания по новия начин на ръководство на народното стопанство. Изясняните лекции се оглеждат с диаграми, цифри и примери, които говорят за успехите в предприятието.

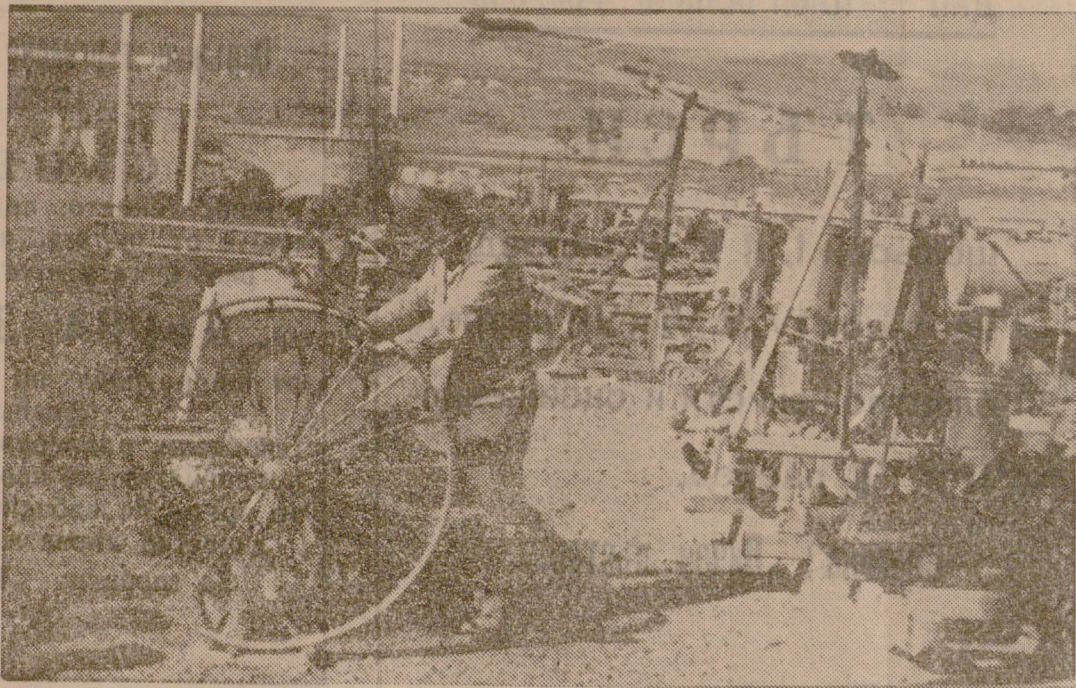
Много първенци предават опита си на новите по-неквалифицирани работници. В смяна „Б“ а тъкачния цех работи Мара Костуркова. На нея е възложено да обучава всички девойки, идващи от професионалното училище. И за 1-2 месеца тя редовно обучава по 3 девойки. Хилда Григорова работи в същата смяна. Тя е в съвръзване с тъкачката Йорданка Котова от текстилното предприятие във Враца. Двете си уреждат много често взаимни посещения. Това, което Хилда знае, знае го и Йорданка и обратно. А научи ли нещо ново от врачанки, като се върне, Хилда го разказва с подробности на своите дружки.

Надя Балева също израства като добър работник. Често другарките ѝ в смяната я питат как обслужва машините, без да правят излишни движения, които я изморяват. Тя обича да отговаря, че машината трябва добре да се познава. Само като я слушаш, да знаеш в какво състояние е. Освен това машиница — казва тя — по-добре трябва да се почиства и пазят, за да работят нормално.

Успехите във великотърновското предприятие „Васил Мавриков“ се дължат на новото отношение на хората към труда, към трудовата и технологическата дисциплина. Дължат се на творческите търсения на рационализаторите, на активното участие на работниците в управлението на производството.

Ив. МАРИНОВ

Приятно впечатление прави бригадният стан на бригадата за комплексна механизация в с. Морави. Всички машини са готови за есенната сента. Преди да са излезли машините от бригадния стан, бригадният механик Цветан Маринов прави последен преглед.

СПОМЕНИ ОТ КОЛЮ РУСЪВ

пее поточе, Гаврил се засили да го прескоци, внимателно забелязвайки мочурището, и в този миг видяхме отсреща да просветват пламчета. В тишината на балата луна нощ се разнесе изстрелът на полицейски автомат и куршумите сизираха над главите ни. Гаврил намбуна в дърето и откри огън. Аз не залегнах, а просто цалях в мочурището. Влязо от мен направи същото и Михо и нашите изстрели накараха противника да скрие главите си в предварително подготвените окопи.

— Да хвърлим бомбата върху тях и да пробием кордон — като зареждаше карабината си, ми каза Михо. Докато да му отговоря, че това не е нужно, на стотина метра зад първата огнена точка се обали с няколко реда тежка картечница, а встра ни от нея пушеци изстрели. И като по даден сигнал цесият кордон обхваща района на отряда, започна бясна пушечна автоматна и картечна стрелба.

— Ще се изтеглим по обратния път — поднесе Гаврил. — Ние с Пенчо ще прикриваме — отговори Михо и по-

стави нова пачка патрони в карабината си. Аз изстрелвах последния патрон и също сменях пачката. Но поеме сунката ми беше саморъчно направена, останалите три пачки изпаднаха във водата на мочурището. Бързо събрах патроните, поставих ги в джеб на сакоето си и продължих стрелбата. В това време останалите другари се отдръгнаха на по-дална позиция и откриха стрелба по противника пред нас.

Навлязохме в малката рътлика и оттам прехвърлихме хребета. Защитени от погледа и от огъня на противника, ние седнахме край малък синор в огрините от луната нива, за да обсъдим положението. В това време някъде на север проехтяха изстрели. „Кои ли наши другари са с натъкнали на жандармерийските постове при опит да излязат от обкръжението?“

— Къде да отидем сега? Къде да прекараме следващия ден? — беше въпросът на Гаврил, задален към всички ни.

За излизане през тази нощ вече и не мислехме. Бдителността на обкръжаващите ни

беше повишена. Всеки шум ба тях беше партизански. Беше изпозвано да рискуваме.

— Да се скрием в някой синор с гъсти храсти — предложих някой.

— Ами! Ако там ни открият, свършено е с нас — беше правилното според мен възражение.

— Да отидем в отсрещния сеник — предложих друг.

— Видяхме ние какво е сеникът. Пак в едрата гора ще трябва да отидем. Тя ще ни даде възможност да забележим полицията отдалече, да маневрираме по-незабелязано и безшумно — беше най-приемливо предложение.

— Ще останем тук, пък утре... — никога не се решаваше да каже какво ще правим утре.

Презкарахме кошмарна нощ. Едва се унесем в дрямка, подиря на някое дърво, както си с ранината на гърба, и гората проечи от стрелба. От напрежение челостите ми се схванаха и когато се даде нареждане да се подслани с бучка захар, аз с мъка разтворих аз. Решихме да леем храничата, тъй като не знаехме колко време ще

бъдем в този обръч и дали скоро ще може да се свържем с ятани, за да попълним запасите си.

Утрото на следващия ден ни погали с първите си лъчи, почти неимитни.

Избрахме удобно място за лагер, по-скоро за огнена позиция. Това се оказа доста трудно — все гората ни се виждаше рядка, все наблизко, все има ползвателски горски път или нещо друго. Разположихме се в кръг около „ежова“ позиция. Около нас е гробна тишина. Само шумоленето на листата се чува. Няма никакви известия от полицията. Как ли се готвят да ни преследват и откъде ще започне? С какъв сити?

— Е-о-о-о!... Е-о-о-о!... — се чува далечен сподявчик, който постепенно се усилява и става по-ясен и по-разбираем.

— Давай надасно! Напред! — се чува дрезгав полицейски глас.

Напрягам слуха си до крайност, ръпете стискат до изпотяване карабината, очите до болка се взираят по посока на гласовете. ... В този момент аз почувствах смърт

та като нещо материално, осязаемо. Ето още няколко минути и куршумът ще ме парне, ще се завъртят дърветата, другарите и аз не ще бъда между тях, а как искам да живея! ...

— Прочитайте гората... — каза Михо, което ние всички разбяхме и без забележка та му. И почувствахме с каква желана необходимост се приближава срещата ни с врага.

— Другари, всеки от нас трябва да сложи мръсните кости на един фашист. Да се бием както по-бавно на партизани.

— Ако ме ранят — добавя Ангел. — не ме оставяйте жив в техните ръце. Те не заслужават това.

Виковете ставаха по-ясни. Беше полицейска група, а не непрекъсната колона. Стана ми ясно, че те вървят само покрай горския път — не им стига куражът да влязат дълбоко в гората.

— Ще се оттеглим назад и като вземем въпрос, ще мнем зад тях — предложи Гаврил.

(Следва)

„МЕЖДУ ДВА КОНГРЕСА“

(Продължение от 1 стр.)

което произвежда голям брой висококачествени семена, изнесени в различни страни от целия свят

Горноста за общината са чехът за сладки и за закуски и чехът за газирани напитки на потребителната кооперация, които са на второ място в страната в системата на ЦКС. Те произвеждат по повече от 90 вида висококачествени сладки и закуски, изирани напитки и напитки от 18 селища в окръга. Над 20 вида консерви и компоти произвежда консервната фабрика. С голям асортимент висококачествени напитки се представя „Винпром“. Предвиждат се през следващото лятените асортиментът на стоките на промишлените предприятия чувствително да се увеличи при едно много по-добро качество.

Със значително нараснали успехи, със смели предначертания селскостопанските труженници и работници, комунисти, безпартийни и младежи срещат Деветия конгрес на Партията, старта към още по-големи и смели завоевания на стопанския и културния фронт през следващата петилетка.

Г. МУСИНСКИ

За научна организация на производството

ВПРОЕКТОДИРЕКТИВИТЕ на ЦК на БКП за развитието на народното стопанство през петата петилетка се предвижда наред със значителното увеличаване обема на промишлената продукция да се повишат и технико-икономическите показатели на издेलиата. Тази задача ще се осъществи както чрез усъвършенстване на конструктивните и технологичните работи, така и чрез внедряване на високо ефективна организация на производството и на неговото управление.

В сложната стопанска единица, каквато е промишленото предприятие, се осъществяват многообразни и многостранини процеси и отношения, възникват многобройни връзки. Изискването да се съгласува и насочи дейността на отделните звена в производството, за да се постигне предварително определен резултат, при най-малък разход на жив и обещен труд, е обективна необходимост. На тази обективна необходимост отговаря научната организация на производството — такова съчетаване на труда на хората, веществените фактори, оръдията и процесите на труда, от което да се получи висока ефективност. Без такава организация на производството успех не може да се очаква, колкото и много техника, материали и работна сила да има в едно предприятие.

Съставните елементи на организацията на производството са производствената структура на териториално обособената организационна единица, непосредствената организация на производствения процес и организацията на труда.

ПРОИЗВОДСТВЕНАТА СТРУКТУРА е в тясна за-

висимост от конкретните форми на организацията на производството в отделното промишлено предприятие. Тя служи като база за изграждане на индивидуалната, груповата и поточната организация на производството. В най-общ вид производствената структура изразява разделението на организационната единица на подразделения — участъци, цехове, производства и начините и формите на взаимоотношения между тях. Тенденцията на съвременната промишленост е да се окрупняват и специализират производствените подразделения на отделните предприятия.

НЕПОСРЕДСТВЕНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ на производствения процес се извършва в различни форми — индивидуална, груповая, поточна и междинна (предметно-завършени участъци). Най-съвършената форма на организация на производството е поточната. При нея се постига възможно най-голяма синхронизация на времето за изпълнение на отделните операции и придвижването на издेलиата по работните места. Изследванията показват, че при нейното внедряване производственият цикъл се съкращава няколкократно в сравнение с този при останалите форми на организация на производството. Показателен пример в това отношение е производството на електродвигатели в Завода за електромотори — Троян. В него след въвеждането на поточна организация на производството производствеността на труда на поточните линии се е увеличила повече от два пъти.

Техническият прогрес в последните години води до бързо морално изхабяване дори и на издेलия с високи показатели. Съобразно последните изисквания на пазарите налага се бърза подмяна на изработваната продукция в съответствие с научно-техническите постижения. Появява се необходимост от най-различни модификации на издेलиата. Всичко това противодейства на внедряването на класическия поточен линии за едросерийно производство. Изходът от това положение е във все по-голямата унификация на детайлите, технологията за изработката им и на инструментите и приспособленията. В различни по предназначение издेलиата могат да се употребяват еднакви или сходни детайли. Така даже и при малки серии от различни издेलиата могат да се произвеждат големи партии еднакви детайли, общи за употреба в няколко издेलиата. Голямото значение на поточната организация на производството трябва да се вижда и в това, че тя е основа за осъществяване на частична и пълна автоматизация на производствения процес.

СЪСТАВНА ЧАСТ на организацията на производството е ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ТРУДА. Тя се състои от нормирането, заплащането и непосредствената организация на труда. Особено внимание трябва да се обърне на рационалното използване на работното време, на подобряване условията на труда и повишаване на неговата

култура, на усъвършенстване на планирането и организацията на отделните работни места. Важно значение има разработването и внедряването на научни трудови норми. В условията на новата система на ръководство на народното стопанство от голямо значение е и определянето на реалния индивидуален и колективен принос за формиране на основния и допълнителен доход от дейността на отделното предприятие. Във всяко производствено подразделение на дадена организационна единица според условията и задачите трябва да се внедрява и съответна форма на система на заплащане на труда, така че да се осигурява най-голяма материална заинтересованост за всеки член от колектива и най-високи икономически резултати за предприятието. Заслужава внимание опитът на Кабелния завод „Васил Коларов“ — Бургас. В него наскоро е въведено заплащане на труда само за готова продукция. В резултат на това мероприятията рязко са намалили престоята на незавършената продукция в отделните производствени звена, подобрили е значително качеството на издेलиата, по-пълно се използват машините.

С оглед да се осъществи научна организация на производството, е необходимо едновременно с разработването на конструкторски и технологични проекти да се създава и проект за организация на производството на дадено изделие. Така между тях ще има тясна връзка и ще се отчете взаимозависимостта помежду им. В производството ще постъпват готови във всяко отношение издेलи за работа.

НАУЧНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ на производството не е статична. Под въздействие на специализацията и кооперирането, на концентрацията и комбинирването на производството, на съществувашата в даден момент стопанска обстановка и други тя се усъвършенства. Все още не е решен въпросът, кой в предприятието трябва да се занимава с това усъвършенстване и систематично да изучава състоянието и следи най-прогресивните постижения на науката. Според нас във всяко предприятие трябва да се изгради звено — отдел, бюро, служба, което пряко и непосредствено да изучава постиженията и да разработва възможните по усъвършенстване на организацията на текущото производство и създаване на организацията на новото производство.

Организацията на производството е важен резерв за постигане с минимални усилия максимум стопански резултати. Ефективност прилагането на съвременна научна организация на производството е често пъти по-голям, отколкото вложените средства за нови машини и сгради за екстензивно разширение на предприятията.

Асен БОГДАНОВ
Георги ГЕОРГИЕВ

в „БОРБА“

Ф П Я „Димитър Найденов“ — Велико Търново